

4 Οκτωβρίου 2018

Σιγκαπούρης Κωνσταντίνος: Οι ιεραποστολές ανά τον κόσμο, είμαστε μικρά κεράκια...

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)





Τα πάντα ανήκουν στον Θεό. Εμείς απλά αισθανόμαστε ευλογημένοι που ο Θεός μας επιτρέπει να συμμετέχουμε στο έργο Του.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Στο πρώτο “Ενοριακό Αρχονταρίκι” του φετινού προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, ο Θεολόγος – Μουσικολόγος κ. Ηλίας Λιαμής φιλοξένησε την Δευτέρα 1 Οκτωβρίου, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σιγκαπούρης και Νοτίου Ασίας κ. Κωνσταντίνο, σε μία «εκ βαθέων» συζήτηση για την ιεραποστολή και τις δυσκολίες στην άσκηση της.

Γέννημα θρέμμα της ενορίας και για πολλά χρόνια λαϊκός συνεργάτης της, ο Μητροπολίτης Κωνσταντίνος, μαζί με τον κατά σάρκα αδελφό του, Μητροπολίτη Χονγκ Κονγκ Νεκτάριο, δίνουν καθημερινά τη μάχη της διακονίας σε ένα περιβάλλον ολότελα διαφορετικό από αυτό που γνωρίζουμε και νομίζουμε.

Κάτω από τις πλέον αντίξοες συνθήκες, ταξιδεύοντας τεράστιες αποστάσεις και με πενιχρά μέσα, ο Μητροπολίτης Σιγκαπούρης επιμένει να μιλάει για Χριστό, να ανοίγει την αγκαλιά του και να διαδίδει το μήνυμα της σαρκωμένης αγάπης, στις πολλές και «δύσκολες» χώρες που τον έθεσε η Εκκλησία να διακονεί.

Γι’ αυτή του τη διακονία, βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών, τον Δεκέμβριο του 2015, αναγνωρίζοντας με αυτό τον τρόπο το «υποδειγματικό ιεραποστολικό, κοινωνικό, φιλανθρωπικό και εκπαιδευτικό έργο που επιτελείται με πραγματική αυτοθυσία, κάτω από αντίξοες συνθήκες» στην Νοτιοανατολική Ασία.

Γι’ αυτά και άλλα πολλά μίλησε στον Ηλία Λιαμή, συγκινώντας με την απλότητα, την αμεσότητα και την ευθύτητα του λόγου του.

Η Ευαγγελίστρια

Η Ενορία που μεγάλωσε και αισθάνεται ότι είναι σπίτι του, αυτό είναι η Ευαγγελίστρια και οι άνθρωποι που αποτελούν την μεγάλη αυτή εκκλησιαστική οικογένεια.

Οπότε ουσιαστικά η συζήτηση αυτή δεν ήταν εκ βαθέων, αλλά – όπως είπε ο ίδιος – είναι ένα βράδυ στο σπίτι του! Τονίζοντας παράλληλα, ότι είναι ευλογία να βρίσκεται εδώ με δικούς του ανθρώπους, με την οικογένεια του, με τους ανθρώπους με τους οποίους μεγάλωσε.

Μητρόπολη Σιγκαπούρης

Ακολούθως αναφέρθηκε στην ιστορία της Μητρόπολης Σιγκαπούρης, που προέκυψε από το διαχωρισμό της Μητρόπολης Χονγκ Κονγκ σε δύο Μητροπόλεις το 2008, λόγω των τεράστιων αποστάσεων, αν και ο ελληνικός πληθυσμός στα μέρη αυτά είναι πάρα πολύ μικρός, όπως σημείωσε.

Στην ερώτηση αν αυτός ο πληθυσμός, έστω και μικρός, μπορεί να θεωρηθεί μια

πρώτη μαγιά μιας τεράστιας μητροπολιτικής περιφέρειας και αν υπάρχουν επαφές με τους Έλληνες, ο Σεβασμιώτατος απάντησε ότι υπάρχουν επαφές με τους Έλληνες.

«Το πρόβλημα είναι ότι μιλάμε για μακρινούς τόπους και ουσιαστικά δεν μιλάμε για διασπορά, διότι δεν είναι μέρη όπως η Αυστραλία, η Αμερική, η Ευρώπη που πηγαίνεις εκεί για να μείνεις για πάντα, μεταναστεύεις. Απλά έρχεσαι για τη δουλειά σου για λίγα χρόνια και μετά θα φύγεις, θα επιστρέψεις πίσω στον τόπο σου, οπότε δεν μπορούμε να μιλάμε για διασπορά.

Γι' αυτό το λόγο είναι τόποι οι οποίοι δεν είναι χώροι υποδοχής, για να μπορέσεις να το θεωρήσεις μαγιά, ότι αυτός ο άνθρωπος θα έρθει, θα αισθανθεί ότι είναι τόπος του και ότι θα πρέπει εκεί να δημιουργήσει, ν' αφήσει κάτι. Ουσιαστικά οι γηγενείς είναι η μαγιά μας, αυτοί είναι η προσευχή μας και αυτοί είναι το μέλλον.»

Μουσουλμανικές χώρες

Αναφέρθηκαν στη συνέχεια στις μουσουλμανικές χώρες, που ανήκουν στην Μητρόπολη. Έτσι, στο Πακιστάν για παράδειγμα, υπάρχει μια ενορία με πακιστανό ιερέα, που επιβιώνει κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες. Είναι ένα διαφορετικό καθεστώς το οποίο δύσκολα μπορεί να δεχθεί καινούργιες ιδέες, με προκατάληψη για οτιδήποτε χριστιανικό.

«Το οποίο όμως το λέμε, αλλά το πρόβλημα είναι ότι και στον τόπο μας οτιδήποτε είναι μη χριστιανικό, είναι καλοδεχούμενο; Όχι. Οτιδήποτε είναι ξένο από αυτό που μεγαλώσαμε, είναι καλοδεχούμενο; Όχι.

Γιατί σε αυτά τα μέρη περιμένουμε ότι θα πάμε και θ' ανοίξουνε την πόρτα τους και θα μας περιμένουνε με βάγια και θα μας πουν «είστε ο άνθρωπος που πάντοτε περιμέναμε»;»

Ερωτηθείς σχετικά, για το τι συναισθήματα του δημιούργησε το να βρίσκεται σε ένα χώρο αμιγώς μουσουλμανικό, ο Σεβασμιώτατος απάντησε ότι ανθρωπίνως αισθάνεται κανείς πρώτα ανασφάλεια, μέχρι να συνειδητοποιήσει τι γίνεται.

Σε ότι αφορά τα χριστιανικά δόγματα, επειδή είναι πολύ μικρή μειονότητα, φαινομενικά έχουν καλή διάθεση μεταξύ τους. Πρέπει να φαίνονται ενωμένοι για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Αλλά οι διαφορές, είναι διαφορές. Οπότε, ναι μεν έχουν μια κοινή αντιμετώπιση στα προβλήματα εκτός χριστιανισμού, αλλά οι διαφορές υπάρχουν.

Αναφορικά με την εθνικότητα και το αν σημαίνει κάτι ο Έλληνας σε αυτά τα μέρη, τόνισε ότι λόγω της ιστορίας του, αντιμετωπίζεται με περισσότερο σεβασμό από ότι οι άλλοι δυτικοευρωπαίοι.

«Γιατί δεν έχουμε πάει ποτέ σαν αποικιοκράτες, δεν έχουμε πάει ποτέ να τους εκμεταλλευτούμε κι επειδή έχουμε μεγάλη ιστορία και έχουμε να κάνουμε με πολιτισμούς αρχαίους στην Ασία, και ο Κινέζος και ο Ινδός θα σου πουν “κι εσύ κι εγώ μπορούμε να κουβεντιάσουμε γιατί έχουμε την εμπειρία κι από την ιστορία

μας μπορούμε να βρούμε λύση. Με έναν άλλον που έχει μια πολύ μικρή ιστορία δεν έχω να κουβεντιάσω και δεν μπορώ να τον σεβαστώ, όπως σέβομαι εσένα.”.»

Ινδία

Στη συνέχεια αναφέρθηκαν στην Ορθόδοξη παρουσία στην Ινδία. Σχετικά ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι υπάρχει εκεί ένα κομμάτι ελληνισμού, που πολλοί λίγοι το ξέρουν, στην Καλκούτα, την παλιά πρωτεύουσα των Ινδιών.

Γιατί η Καλκούτα εξακολουθεί και σήμερα να είναι πολύ μεγάλο λιμάνι, αλλά ήταν και μεγάλος σταθμός από το δρόμο του μεταξιού. Οπότε πολλοί Έλληνες έμποροι ήταν εκεί, μεγαλούργησαν, ξόδεψαν την βιωτή τους και μετέφεραν ένα κομμάτι του ελληνισμού.

Στην Καλκούτα υπάρχει παλιός ελληνικός Ναός, όπου το τελευταίο κτίσμα είναι από τις αρχές του 20ου αιώνα και υπάρχει κοιμητήριο όπου υπάρχουν τάφοι Ελλήνων από το 1760.

Σήμερα υπάρχει συγκροτημένη ενορία και ουσιαστικά είναι η βάση για όλες τις Ορθόδοξες κοινότητες των Ινδών που υπάρχουν στα περίξ αλλά και είναι η βάση του φιλανθρωπικού έργου της Μητροπόλεως.

Ενδεικτικά αναφέρουμε τα δύο ορφανοτροφεία με 130 κορίτσια και 80 αγόρια, τα 8 σχολεία, όπου το ένα εξ’ αυτών με την επωνυμία «Άγιος Ιγνάτιος» έχει 650 παιδιά και τώρα χτίζεται το καινούργιο κτίριο, οπότε θα τριπλασιαστούν τα παιδιά. Υπάρχουν ακόμη σχολεία σε περιοχές που τα παιδιά δεν μπορούν να σπουδάσουν αλλού.

«Όλα αυτά συντηρούνται με την αγάπη τη δικιά σας. Εσείς είστε οι ιεραπόστολοι. Οι δωρεές είναι μικρές, ένα και δύο ευρώ. Με αυτά ζουν χιλιάδες άνθρωποι, με το «δίλεπτο της χήρας».»

Η αποστολή του

Πως προσδιορίζετε την αποστολή σας, τι κάνετε ακριβώς εκεί, ήταν μία από τις τελευταίες ερωτήσεις που δέχθηκε ο Σεβασμιώτατος. Η απάντησή του, υπομονή!

Κι όπως τόνισε, κι όταν οι Απόστολοι κάνανε τις περιοδείες, τι περιμένανε; Υπομονή. Μέχρι ο Θεός να μιλήσει στις καρδιές των ανθρώπων και να ανοίξουν τις πόρτες τους.

Κι όπως επεσήμανε κλείνοντας την βραδιά:

«Είμαστε τόσο εγωιστές που πιστεύουμε ότι θα χτυπήσω μία πόρτα, θα τους πω ότι ήρθα να μιλήσω για τον Χριστό και θα μου πει «εσένα περίμενα». Ο Χριστός δεν τα κάνει όλα;

Το παράδειγμά μου, η παρουσία μου θα μιλήσει. Τα λόγια είναι φτωχά. Όταν ο Θεός θα μιλήσει σε αυτούς τους ανθρώπους, θα μιλήσει με τις πράξεις μας.

Οι ιεραποστολές ανά τον κόσμο, είμαστε μικρά κεράκια. Τα πάντα ανήκουν στον Θεό. Εμείς απλά αισθανόμαστε ευλογημένοι που ο Θεός μας επιτρέπει να

συμμετέχουμε στο έργο Του.»

Τη συζήτηση μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: